

Penny se na mě zamračí. Od začátku ji přemlouvám, aby se na stand-up večer přihlásila, ale pokaždé mi odpoví totéž: „Nebudu hrát před všemi těmi cizími lidmi.“

„Na besídkách přece hraješ pokaždé před cizími lidmi.“

„Jo, ale když jsou na jevišti rozsvícená světla, na nikoho v hledišti nevidím, takže je snadné si představovat, že tam nejsou. A navíc jsem se zbytkem orchestru.“ Zachvěje se. „Na něčem takovém bych nikdy nemohla vystupovat sama.“

Vím, že do toho nemám co mluvit – já se pódium nikdy nedostanu. Máme tu ale mou starou akustickou kytaru, kdyby náhodou někdo dostal chuť před ostatními vystoupit a nepřinesl si vlastní nástroj. Ale to já nikdy nebudu. „Říkej si, co chceš, ale myslím, že bys to skvěle zvládla.“

Penny se na mě vděčně usměje, než ji máma odtáhne, aby obsadila poslední dvě místa v zadní řadě. Ellie se posadí mámě na klín. Zamířím za pult, abych namarkoval prodanou desku – hodně opálený chlápek kupuje dva soundtracky k broadwayským muzikálům. Když odchází, zahlédnu Pru, jak si razí cestu davem s Ariinými deskami s poznámkami v ruce a všem připomíná slevy, které v obchodě platí během stand-up večera. To je naše Pru – vždycky se snaží prodávat.

„Ari!“ zašeptám. Podívá se na mě a já si poklepu na imaginární hodinky na zápěstí.

Ari popadne kytaru a vyběhne na pódium. Ťukne do mikrofonu. „Haló, haló! Moc vám všem děkuju, že jste dnes večer přišli.“ Rozzáří se na obecenstvo a zamává některým známým tvářím.

Když večery začala před několika měsíci pořádat, vždycky na pódiu mluvila trochu nervózně a nejistě, ale počáteční tréma časem opadla. Teď se zdá být přirozená a zcela ve svém živlu. Vždycky jsem Ari trochu záviděl, že si vůbec nic nedělá ze své výstřednosti. A že mnohé jsou doslova okouzující – ať už je to, že mluví nahlas sama pro sebe, když se snaží složit nějaký nový text, nebo ukazuje Ellie, jak se dělají kotrmelce v uličkách obchodu, když zrovna nic neprodává, nebo bestarostně tancuje na promenádě, aniž by se starala o to, kdo všechno se na ni dívá.

Ari nevdá, když si jí lidé všimají – což považuju za naprosto pozoruhodné.

Posadí se na připravenou stoličku, stáhne si sponku a rozpustí drdol. Vo-dopád vlnitých tmavých vlasů jí přeapadne přes jedno rameno. „Jmenuju se Araceli a jsem moderátorka těchto stand-up večerů tady ve Ventures Vinyl. Abychom se rozeběhli, zazpívám coververzi jedné ze svých oblíbených romantických balad. Je to *Romeo a Julie* od Dire Straits.“

Ukáže se, že sponka do vlasů je ve skutečnosti kytarový kapodastr. Ari si ho připne na krk kytary a začne hrát, prsty drnká do strun a vytváří jemnou, téměř hypnotickou melodii. Přestože jsem ji slyšel zpívat už tisíckrát, má v hlase něco, co mě přiměje se usmívat. Nedisponuje zrovna zvukným hlasem, ale v tom, jak zpívá, je něco uklidňujícího. Připomíná to... takový ten pocit, když strávíte celý den na pláži, jste vyčerpaní, spálení a hladoví, ale pak si lehnete na sluncem prohřátou plážovou osušku, celý svět zmizí a vy cítíte, jak se vám uvolňuje každý sval v těle, a nepamatujete si, že byste se někdy cítili spokojenější.

„Dneska máme výbornou účast,“ zašeptá Pru a přistoupí k pultu, Quint hned vedle ní. Quint naznačí, že si ťukneme pěstmi na pozdrav, což mě teď překvapuje mnohem méně, než když spolu před osmi měsíci začali chodit.

Zatímco většina lidí Ari nadšeně naslouchá, Pru studuje lidi jako vědec svůj vzorek. „Když to na Record Store Day rozbalíme a pak budeme mít podobnou návštěvnost i během turistické sezony, budeme na tom na podzim dost dobře.“

S Quintem se na sebe podíváme.

Vím, že bych si ji kvůli obchodnímu umu neměl dobírat. Pru udělala pro obchod s deskami v posledních měsících tolik jako nikdo jiný, a to ani není na výplatní pásce. Mezi studiem ve škole a dobrovolnickou činností s Quintem v záchraném centru pro mořská zvířata, které vlastní a vede Quintova máma, se Pru věnovala misi oživit Ventures Vinyl. Navíc se do toho pustila s dvojnásobnou vervou, jakmile nám rodiče oznámili plán budovu koupit. Byl to její nápad pomalovat celou venkovní výlohu jako stěnu. Týden, který jsem strávil plánováním a malováním, byl bezpochyby tou největší zábavou, jakou jsem zažil od doby, kdy jsem tu začal pracovat.

Pru taky zavedla nové účty na sociálních sítích, které jsou nyní plné fotografií obchodu a nabízeného zboží – většinou je pořídil Quint, který má